

LỜI PHẬT DẠY

Lời răn dạy cuối cùng của đức Phật trước khi đi vào cõi Niết bàn

"Này! Các người phải tự mình thắp đuốc lên mà đi! Các người hãy lấy Pháp của ta làm đuốc! Hãy theo Pháp của ta mà tự giải thoát! Đừng tìm sự giải thoát ở một kẻ nào khác, đừng tìm sự giải thoát ở một nơi nào khác, ngoài các người!..".

>>Lời Phật dạy

Một lời đúc kết đơn giản, cô đọng, ngắn gọn của Đức Phật nhưng lại có thể giúp nhiều người giải tỏa những gánh nặng và lo âu trong lòng.

Những ngày tháng cuối cùng trước khi đức Phật nhập Niết bàn

Khi giác hạnh đã viên mãn thì Phật đã 80 tuổi. Đến đây, sắc thân tứ đại của Ngài cũng theo luật vô thường mà biến đổi, yếu già. Năm ấy Ngài vào hạ ở rừng Sa La trong xứ Câu Ly, cách thành Ba La Nại chừng 120 dặm. Một hôm, Ngài gọi ông A Nan, người đệ tử luôn luôn ở bên cạnh Ngài đến và phán bảo:

-"A Nan! Đạo ta nay đã viên mãn. Như lời nguyện xưa, nay ta đã có đủ bốn hạng đệ tử: Tỳ kheo, Tỳ kheo Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di. Nhiều đệ tử có thể thay ta chuyển xe pháp, và đạo ta cũng đã truyền bá khắp nơi. Bây giờ ta có thể rời các người mà ra đi. Thân hình ta, theo luật vô thường, bây giờ như một cỗ xe đã mòn rã. Ta đã mượn nó để chở pháp, nay xe đã vừa mòn mà pháp cũng đã lan khắp nơi, vậy ta còn mẩn tiếc làm gì cái thân tiêu tụy này nữa? A Nan! Trong ba tháng nữa ta sẽ nhập Niết bàn".

Tin đức Phật sắp vào Niết bàn, lan ra như một tiếng sét. Các đệ tử của Ngài đi truyền giáo ở các nơi xa, lục tục trở về để cùng đấng Giác Ngộ chia ly lần cuối.

Trong thời gian ba tháng cuối cùng của Ngài, đức Phật vẫn không nghỉ ngơi, mà vẫn tiếp tục đi truyền đạo.

Trong thời gian ba tháng cuối cùng của Ngài, đức Phật vẫn không nghỉ ngơi, mà vẫn tiếp tục đi truyền đạo.

Bài liên quan

Sống hạnh phúc theo lời Phật dạy

Trong thời gian ba tháng cuối cùng của Ngài, đức Phật vẫn không nghỉ ngơi, mà vẫn tiếp tục đi truyền đạo. Một hôm Ngài đi thuyết pháp ngang qua một khu rừng, gặp một người làm nghề đốt than, ông Thuần Đà, thỉnh Ngài về nhà để thọ trai. Ngài im lặng nhận lời cùng các đệ tử theo ông về. Đến nhà ông Thuần Đà dọn ra cúng dường Ngài một bát cháo nấm Chiên đàn, thường gọi là nấm heo rừng, vì giống nấm này rất được giống heo rừng ưa thích.

Thụ trai xong, Phật cùng các đệ tử từ giã ông Thuần Đà ra đi. Được một quãng đường, Ngài giao bình bát cho ông A Nan và truyền treo võng lên, trong rừng cây Ta La (Tàu dịch là cây song thọ, cây có hai nhánh lớn chia ra như hai cái nạng), để Ngài nằm nghỉ. Ngài nằm xuống võng đầu trở về hướng Bắc, mình nghiêng về phía tay phải, mặt xây về hướng mặt trời lặn, hai chân tréo vào nhau.

Nghe tin Ngài sắp nhập Niết bàn, dân chúng quanh vùng đến kính viếng rất đông, trong số ấy có một ông già ngoài 80 tuổi, tên Tu Bạc Đà La đến xin xuất gia thọ giới Sa di với Ngài, Ngài hoan hỷ nhận lời. Đó là người đệ tử chót trong đời Ngài.

Những lời cuối cùng của đức Phật truyền cảm hứng cho hàng triệu người. Lúc bấy giờ các đệ tử của Ngài đều có mặt đông đủ, chỉ trừ ông Ca Diếp vì đi thuyết pháp xa, chưa về kịp. Ngài hội tất cả đệ tử và tín đồ đến quanh Ngài và dặn dò một lần cuối. Ngài phú chúc như sau: Y, bát của Ngài sẽ truyền cho ông Ma Ha Ca Diếp; Các đệ tử phải lấy Giới luật làm Thầy; Ở đâu các Kinh phải nên nêu 4 chữ: "Như thị ngã văn"; Xá lợi của Ngài sẽ chia làm ba phần: Một phần cho Thiên cung; Một phần cho Long cung; Một phần chia cho 8 vị Quốc vương ở Ấn Độ.

Trước khi nhắm mắt xuôi tay, đức Phật đã để lại những lời vàng ngọc mà Ngài đã để lại trong giờ phút cuối cùng.

Lời răn cuối cùng của đức Phật trước khi đi vào cõi Niết bàn là một lời đúc kết đơn giản, cô đọng, ngắn gọn của Đức Phật nhưng lại có thể giúp nhiều người giải tỏa những gánh nặng và lo âu trong lòng.

Lời răn cuối cùng của đức Phật trước khi đi vào cõi Niết bàn là một lời đúc kết đơn giản, cô đọng, ngắn gọn của Đức Phật nhưng lại có thể giúp nhiều người giải tỏa những gánh nặng và lo âu trong lòng.

- "Này! Các người phải tự mình thắt đuốc lên mà đi! Các người hãy lấy Pháp của ta làm đuốc! Hãy theo Pháp của ta mà tự giải thoát! Đừng tìm sự giải thoát ở một kẻ nào khác, đừng tìm sự giải thoát ở một nơi nào khác, ngoài các người!..".

- "Này! Các người đừng vì dục vọng mà quên lời ta dặn. Mọi vật ở đời không có gì quý giá. Chỉ có chân lý của đạo ta là bất di, bất dịch. Hãy tinh tiến lên để giải thoát, hỡi các người rất thân yêu của ta!".

Sau khi đã dặn dò cặn kẽ xong, Ngài nhập định rồi vào Niết bàn. Lúc bấy giờ nhằm ngày Rằm tháng Hai Âm lịch (theo giáo sử Trung hoa).

Rừng cây Ta-la tuôn hoa xuống phủ lên thân Ngài, trời đất u ám, cây cỏ héo úa, chim chóc im bật tiếng hót. Vạn vật như chìm lặng trong giây phút nặng nề của sự chia ly.

Những lời cuối cùng của đức Phật Đó là những lời răn dạy được ngài đúc kết lại sau những năm tháng lang thang khắp nơi, chứng kiến biết bao nhiêu hi vọng ái ố trên đời, thấu hiểu biết bao nỗi đau, sự mất mát, được lắng nghe biết bao câu chuyện đời, chuyện người.

Những lời cuối cùng của đức Phật Đó là những lời răn dạy được ngài đúc kết lại sau những năm tháng lang thang khắp nơi, chứng kiến biết bao nhiêu hi vọng ái ố trên đời, thấu hiểu biết bao nỗi đau, sự mất mát, được lắng nghe biết bao câu chuyện đời, chuyện người.

Đó là những lời răn dạy được đức Phật đúc kết lại sau những năm tháng lang thang khắp nơi, chứng kiến biết bao nhiêu hi vọng ái ố trên đời, thấu hiểu biết bao nỗi đau, sự mất mát, được lắng nghe biết bao câu chuyện đời, chuyện người.

Biết được vạn sự trên đời rồi cũng sẽ biến đổi, nên nếu chẳng may bạn mất hết những của cải đã có, hãy coi nó là chuyện đương nhiên, đừng vì quá nuối tiếc mà hao tổn tâm lực, trí lực, thể lực.

Biết được rằng chẳng có gì là vĩnh viễn, nếu người mà bạn yêu thương chọn không yêu thương bạn nữa, hãy mỉm cười mà cho rằng đó là quy luật muôn đời và bước tiếp, đừng tự dẫn vạt bản thân, hay cố chấp mà nài ép hay làm khổ nhau.

Biết được chẳng có gì là mãi mãi, nếu người thân yêu của bạn có đi về cõi vĩnh hằng, xin đừng quá đau khổ, bởi đó là vòng quay của tạo hóa, con người sinh ra không ai thoát được quy luật sinh-lão-bệnh-tử, hãy sống tốt để người ra đi được yên nghỉ.

Hòa thượng Thích Thiện Hoa